

ledes kun redaktionelle Konsekvenser af foregaaende Forslag. Dem har jeg intet imod. — Ændringsforslaget under Nr. 19 har jeg omtalt.

Ændringsforslaget under Nr. 20 kan jeg ikke have noget at erindre imod, naar den paagældende Befolkning selv ønsker det.

Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 21, glæder det mig, at det 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) oplyste, at det er en Misforstaaelse, naar hans Navn findes under dette Forslag. Jeg er nemlig en bestemt Modstander af dette Forslag og maa indtrængende fraraade dets Vedtagelse. Grundene dertil behøver jeg sikkert ikke at gentage. De ligge allerede i den Stilling, jeg baade i Folketinget og tidligere her har indtaget til dette Forslag. Jeg henviser for øvrigt ogsaa til, at det er Kommissionens overvejende Flertal, som holder paa Nørre Aaby som det faste Endepunkt for denne nordfynske Bane. Naar jeg i Folketinget er gaaet med til at tage Middelfart med som Alternativ, mener jeg, at det er al den Indrømmelse, man kan forlange, og jeg havde ikke ventet, at man nu her i dette Ting vilde gaa endnu videre. Jeg maa i hvert Fald bestemt modsætte mig dette.

Ændringsforslaget under Nr. 22 kan jeg gaa med til. Det er ganske vist en ikke ringe Forøgelse af Udgiften for Statskassen. Thi Slynge—Eskær-Banen vilde kun medføre en Udgift for Statskassen af 165,000 Kr., medens den her omhandlede Bane fra Aalbæk til Hjørring med Sidebane til Hirtshals andrager 675,000 Kr. for Statskassens Vedkommende med halvt Tilskud. Men jeg vil, da hele Udvalget er enigt om at stille dette Forslag, ikke modsætte mig det.

Under Nr. 23 vil man yderligere udvide Banenettet paa Mors. Jeg synes nu efterhaanden, at det er blevet saa rigeligt, at det kunde være tilstrækkeligt, men da ogsaa det er et af hele Udvalget stillet Forslag, og det kun drejer sig om et Statstilskud paa 100,000 Kr., skal jeg ikke modsætte mig det.

Forslaget under Nr. 24 kan jeg tiltræde, derimod paa ingen Maade Underænderingsforslaget under Nr. 25. Det er jo, efter hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Johnsen) og et andet æret Medlem have oplyst, saaledes at forstaa, at det for dem er en Betingelse for at kunne tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 24. Det gør mig ondt. Thi ligesaa vist som jeg kan tiltræde Nr. 24, ligesaa

vist maa jeg fraraade Nr. 25, og jeg finder det meget lidet begrundet. Banen fra Ringkøbing til Nørre Omme gaar udelukkende i Ringkøbings Opland og Ringkøbings Jurisdiktion, og jeg finder det meget søgt, at Holstebro vil gøre gældende, at det er en Rovbane overfor den. Det kan jeg paa ingen Maade erkende og kan derfor ikke gaa med til denne Forøgelse af den paatænkte Privatbane, da man vel at mærke ogsaa dertil kræver et Statstilskud. Var det for egen Regning, Holstebro eller de paagældende Kommuner vilde anlægge den, da var det en anden Sag.

Ændringsforslaget under Nr. 26 kan jeg tiltræde. Hvad enten Egnen deroppe vælger det ene eller det andet af de to Alternativer, der opstilles, medfører det en Besparelse for Statskassen og imødekommer mit Syn paa den foreslaaede Forlængelse af Banen fra Mariager til Cementfabrikkerne, nemlig at det Stykke i alt Fald er en privat Interesse for Fabrikkerne, som disse alene burde betale.

Forslagene under Nr. 27 og 28 gaa ud paa dels at opløse Forbindelsen mellem de to elektriske Baner fra Randers til Aarhus og fra et Punkt paa denne Bane til Hornslet, og dels paa ikke at fastslaa Retningslinien mere specificeret, men blot at angive Endepunkterne. Begge disse Forslag kan jeg tiltræde. De nærme sig stærkt mit oprindelige Forslag. Naar jeg i Folketinget gik ind paa at specificere Retningslinien, var det, fordi jeg mente, hvad jeg ogsaa udtalte, at det var Befolkningens Ønske. Jeg tager nu disse Forslag som Udtryk for, at Befolkningen og dens Repræsentanter deroppe fra se anderledes paa Sagen, og kan derfor heller intet have imod disse to Ændringsforslag.

Forslaget under Nr. 29 beklager jeg, for saa vidt som det jo baade var Kommissionens enstemmige Indstilling, Regeringens Forslag og Folketingets Vedtagelse, at Banen skulde føres fra Varde til Grindsted. Naar hele Udvalget imidlertid her foreslaar at lade Banen udgaa fra Tistrup, saa skal jeg ikke modsætte mig det, saa meget mindre som det uægtelig er en væsentlig Besparelse for Statskassen. Thi medens Grindsted—Varde-Banen vilde have krævet et Statstilskud af 720,000 Kr., kræver denne kun et Tilskud af 510,000 Kr., det er altsaa en Besparelse af over 200,000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 30 kan jeg ogsaa tiltræde. Det gaar jo kun ud paa at føre Betegnelsen af den heromhandlede Bane,